



Иван Вазов
Звездна ноц

Звездна нощ. Светът замрял е.
Спи великата природа
и живота сякаш спрял е
по земята и на свода.

Не, живота продължава,
тайнственият живот природен –
мъртъв ли е, щом не шава,
океан велик, безброден?

Нещо шушне тишината
с занемелите простори,
нещо мисли тъмнината
и мълчаньето говори;

сякаш диша битието:
планини, гори и сенки,
а звездите на небето
пеят сбрани на седенки.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5054>]